

DUŠANOVY ZÁPISKY

Duben 2005

VII. ročník

číslo 6

6. ČÍSLO JE TU A S NÍM SOUTĚŽE A DALŠÍ PŘEKVAPENÍ

Z nadpisu tohoto úvodníku je vidět plno nových věcí. Přinášíme novou rubriku, v níž se snažíme náš časopis vylepšit a seznámit vás, čtenáře, s našimi redaktory. Toto seznámení najdete na sto péro na dalších stránkách. Dále tu máme jubilejní 3. ročník soutěže o nejlepší školní časopis s tématem „Cesta zemního plynu z místa naleziště ke spotřebiteli.“ Ano, slyšeli jste dobře, už potřetí se snažíme vyhrát! Tuš ale do třetice všeho nejlepšího, ne? Zúčastnit se je ale pořád lepší než prohrát, protože konkurence je velká, jelikož lepší časopis než Dušanovy zápisky nenajdete. A i kdybychom prohráli, nesmíte nás přestat číst. Bude to masakr versus jatka, rozkosíme je jak sekačkou slimáky, a nakonec jejich zbytky položíme na kolena a budou muset řvát „DUŠANOVY ZÁPISKY JSOU NEJLEPŠÍ ČASOPIS V REPUBLICE.“ A nakonec kdo bude proti, uděláme mu to znova, dokud se nám nepodrobí. Ale pryč od toho, na výsledky si počkáme, malá básnička nás uklidní.

*Naše parta Dušanova
By si ráda potrpěla
Na vítězství spravedlivém,
Poctivě vydobytém.*

*Kdyby ale někdo nechtěl
Abychom my vyhráli,
Pobijem je věčl už,
Jak zmíněné slimáky.*

*A kdo nechce bojovatí,
My si z něho dolovati
Budem strach a hrůzu.*

Poznámka:

Tato básně se v některých verších nerýmuje, chyba tisku. Omlouváme se!

Tuleň

DUBEN

Název duben vznikl od slova dub.

Pranostiky:

Na svatého Jiří, tráva ze země běží.

Na svatého Marka, schová se do žita vranka.

Na svatého Jiří, vlaštovky už víří.

Svatého Marka deštivo, sedm týdnů blátivo.

Jak je příroda v dubnu?

Příroda v dubnu je rozkvetlá, voňavá, slunečná.

Astronomickým znamením dubna je býk.

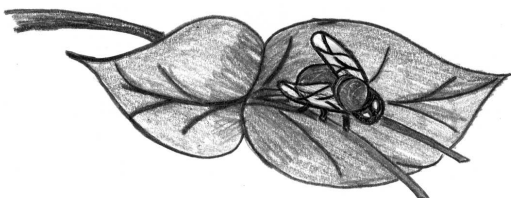
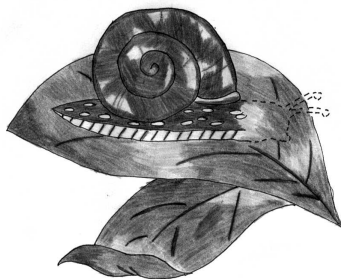
Vymyšlené pranostiky:

V dubnu slaví svátek Jiří, ze slepice padá chmýří.

V pátek slaví Irena, tráva bude zelená.

V pondělí zas Marek, opeču si párek.

*V dubnu svítí slunce
taky kvetou stromy
napiju se v tůňce
v zoo mají slony.*

ROZHOVOR S...

AHOJ! Tady je Ivik a Maki! Ano, to jsme my a s námi je tu skvělejší, skvělejší a ještě jednou skvělejší rozhovor. A s kým je dnešní rozhovor? No tak to vám zatím neřeknu, ale trochu vám napovím. Takže tito DVA lidé jsou zaměstnanci naší školy a určitě je máte v oblibě. A nejen to. Vedou také náš školní časopis! Někteří už možná tušíte, kdo to je, ale pro ty, kteří to ještě neuhodli, máme řešení. Jsou to pan učitel Chvostek a paní učitelka Kunzová! Časopis už vedou sedm let. A protože je náš časopis dlouho nevyzpytával, tak jsme se my, Maki a Ivik, rozhodly že je zbombardíme našimi otázkami. Otázky budou směřovat ke škole, časopise i k jejím životům. A tady jsou.

1) Jak jste vůbec dostali nápad zavést časopis?

p. Chvostek - Šikovné děti mívají spoustu nápadů, často přijdou na neuvěřitelné věci a byla by škoda, kdybychom se s nimi o ty jejich výtvořky nemohli podělit. Třeba takové mystifikace „starých“ devětáček – to byly docela bonbónky, nad kterými jsme se společně hodně nasmáli. No a protože se mezi nimi našlo dost ochotných budoucích redaktorů, časopis byl na světě. I když zpočátku v tak jednoduché podobě, že byste se nad ním dnes možná poušmáli. A ty naše tehdejší počítače!

p. Kunzová - To už je tak dávno, že si ty

detaily nevybavuji. Zůstalo mi v paměti jméno Markéty Ivanové a Katky Galáskové, bývalých žákyň, které měly zájem něco začít. A tak slovo dalo slovo a s panem učitelem jsme se dohodli, že to zkusíme. On je češtinář, já jsem měla zkušenosti se sabzou z dob mateřské dovolené, no a vidíte, snažíme se už sedmým rokem.

2) Baví vás po sedmi letech vést tento časopis?

p. Chvostek - Pokud vidím na redaktorech, že se baví i oni a dělají vše s chutí a bez popostrkávání, pak baví. I po těch letech.

p. Kunzová - Toť otázka, kdyby mě nebavil, tak to nedělám. Už jsem si zvykla, že každý pátek odcházím ze školy po třetí hodině, ale ta práce je zajímavá, zábavná. Je fakt, že jsem někdy ráda, když máme pauzu.

3) Přemýšlíte o změnách v časopisech? Jestli ano, o jakých?

p. Chvostek - Myslím, že je to jasné, když se podíváte na rubriky a jejich obsah v uplynulých letech. Říká se, že život je změna. Tím se musíme řídit. Někdy napadne něco nového nás s paní učitelkou, ještě radši jsme, když s novinkou přijde někdo z redaktorů.

p. Kunzová - Změny jsou ku prospěchu věci. Stále se něco honí v hlavě. Chceme, aby měl časopis dobrou úroveň. Hledáme nové náměty. Snad největší změnou bude asi nový název či obrázek Dušana.

4) Proč jste se chtěl(a) stát učitelem (kou)?

p. Chvostek - Začnu takhle: otec, matka i starší sestra byli učitelé – mohlo to dopadnout jinak? Řemeslo prý se dědí z otce na syna a u mě to fungovalo stoprocentně. Tak jako většina z vás jsem sice měl různé představy a přání, ale z pokušení stát se námořníkem nebo lesníkem se nakonec vyklubalo to nejbližší – kantořina.

p. Kunzová - Já snad ani po ničení jiném netoužila. V mé rodině se to učitelkami jen hemžilo. Babička, teta, druhá teta, maminka ... To snad ani jinak nešlo. Měla jsem ráda,

když teta opravovala prověrky a dávala 5. Dnes já raději dávám jedničky.

5) Baví vás toto povolání?

p. Chvostek - Je to podobné jako u otázky číslo 2. Pokud vejdu do třídy a vidím obličej dětí, na kterých je vidět, že mají zájem i o něco jiného než svačinu a ping-pong, potom mě to baví a na takovou třídu se těším. Pokud je hlavní náplní rozhovoru debata o tom, proč většina třídy nemá úkol nebo sešit, potom je to pro mě otrava.

p. Kunzová - Baví. Pracovat s dětmi (promiňte mi Vy, kteří se na děti necítíte) je radost. I když ne vždy. Každý školní rok je jiný, každý měsíc, ale i každý den a každá vyučovací hodina. I když učím v souběžných třídách, kterých bohužel ubývá, a probírám stejné učivo, každá třída se k tomu postaví jinak. Někde jsou více zvědaví, jindy je jim to jedno. Však to znáte sami.

6) Jak dlouho už učíte?

p. Chvostek- Hm, moment, to už musím trochu propočítat – tak už je to dlouho. No zkrátka – když já jsem v září roku 1983 poprvé vstupoval do třídy na hornickém učilišti, měli nejstarší z vás před příchodem na svět ještě 7 let čas.

p. Kunzová - Moc dlouho ne. Po mateřské dovolené jsem nastoupila rovnou tady, do Staré Vsi, kde se mi moc líbí. Bylo to přesně 1. března 1996. Takže, když tedy učím tu matematiku, tak příští rok to bude deset let.

7) Co byste, kdybyste mohli, změnili na naší škole?

p. Chvostek - Asi bych uvažoval, jak zvýšit počet kroužků, abyste do školy nechodili jenom za výukou, ale i za užitečnou zábavou.

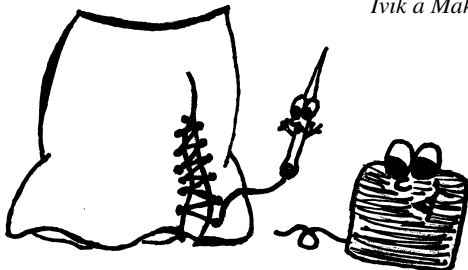
p. Kunzová - Víte, co se říká, kdyby byly ... Ale není to tak zlé. Ale přece, rozdělila bych žáky do tříd tak, že v jedné by byli ti, co se chtějí něco naučit, a v druhé ten zbytek, co považuje školu za překážku v dětství a za otravu. Bohužel, těch druhých je asi více. Proto bych se chtěla snažit formou výuky a přístupem zaplnit tu první skupinu.

8) Co považujete za největší trapas před žáky?

p. Chvostek - To je trapas, ale na nic si nemohu vzpomenout. Napadá mě ovšem jedna z příhoda s kantorem na gymnáziu, který přišel do naší třídy, důležitě se před nás postavil a spustil: „Dnes si probereme...“ Přitom vsunul obě ruce do kapes a doširoka se mu rozevřel nezapnutý poklopec. Tak tím jsem to, doufám, aspoň trochu zachránil.

p. Kunzová - Vzpomínám ... A je tu jeden. Stalo se to letos v deváté třídě. Učím tam informatiku, žáci obou tříd jsou rozdělení do tří skupin. V jedné skupině jsou žáci jak z „Áčka“, tak z „Běčka“. Ze začátku jsem si nepamatovala, kdo kam patří, a tak se stalo... Máme odpolední vyučování, žáci si berou klíč od šatny s sebou. Asi 15 minut po zvonění přichází jeden žák. Chtěl klíč od šatny. No a já se do něj pustila, jak je to možné, že jde tak pozdě, no a že to není poprvé a takové ty

řeči. Chudák na mě hledí a ze zadních řad mi napovídá jedna dívka: „Ale paní učitelko, on k nám nepatří!“ Je to tak, on si šel jen pro klíč od šatny, protože se zdržel na obědě a chtěl jít domů. Ještě jednou se Ti, Martine, omlouvám. Na žádný jiný větší trapas si nevzpomínám. Ale na závěr: Jednou se mi při překračování aktovky v uličce roztrhla sukně vzadu ve švu, nebylo to tak zlé. Neslyšela jsem tu známou větu: „Kup sobě niť, zašij si řiť“.

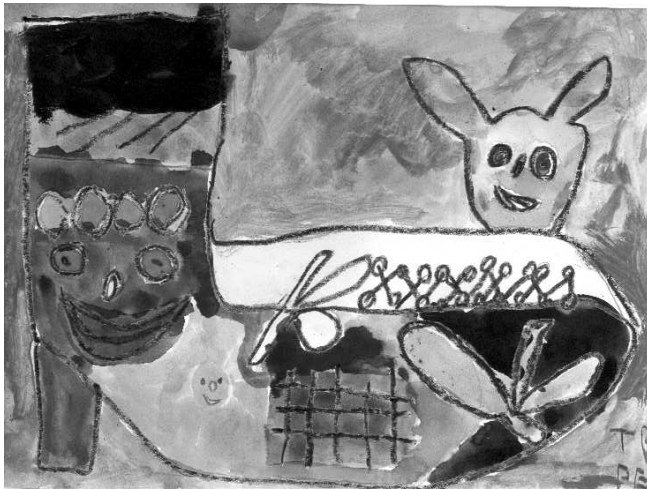
Ivik a Maki

VŠEZNÁLEK

Šťastné botičky

Vítám vás u mojí rubriky, kde se dozvídáme o našich šikulkách z prvního stupně. Dnes se podíváme na druháky. Jejich krásný popis, vlastnoručně vypracované, rozuměj vymalované, boty ,se prostě nedaly přehlédnout.

Ouško

Bota Líza

Moje bota má na špičce zajíčka. Je zdobená sluníčkem a proplétanými tkaničkami. Podpatek má modrý a malý. Jmenuje se Líza. Špičku zdobí modrá mašle. Bota se stále usmívá. Mám ji rád.

Petr

Bota Šiška

Mám botu, která se jmenuje Šiška. Na podpatku má vlny. Je malá a na botě jsou srdíčka a květiny. Ta bota je na ven. Moc se mi líbí. Jsem s ní spokojena.

Kristýna S.

Zvířátková bota Šmudlinka

Chodí se s ní do kina. Má jednu mašli a 3 zvířátka - motýla, ptáčka a kočičku. Je moderní. Je oranžové barvy. Má mě moc ráda.

Lenka

Bota Zubajda

Moje bota je fakt skvělá! Nikdy mě nezlobila. A víte, jak se moje bota jmenuje? Ona se jmenuje Zubajda. Má špičaté zuby, které jsou ostré jako vidle. Je překrásná. Moc dobře se mi v ní chodí. Je ozdobená pruhy a má vlnku. Hopsá přes byt jako srna. A k tomu nechce jíst. Moje bota má taky ozdobný podpatek. Mám ji moc ráda. Je taky kouzelná. Nazouvá se dobře a když šlápnu do kaluže, nikdy mi neprosákne.

Veronika U.

Divný člověk – 6. díl

Zloděj se lekl tak, že když chtěl utéct, zakopl o otevřené dveře, ty se zavřely a...praštily ho do hlavy. Pepík spícího zloděje probudil, zloděj se mu ale vymknul z rukou. Utekl. Rodině Pupíkových to bylo jedno. Bebí Babí jela do nemocnice. Přežila. Všichni byli rádi, že žije. To už je konec našeho příběhu. Naděžda studuje na vysoké škole. Pepík je učitelem a Pidi Pupa má už šest let.

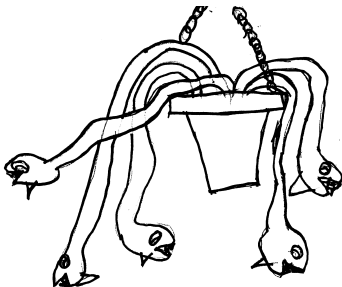
(Pozn. redakce - to brutální tu není napsané)

Možná se uvidíme u úplně jiného příběhu, loučíme se s Pepíkem a jeho rodinou. Tuleň

Plementia Siana

Této rostlině se nejlíp žije v květináči. Ale Robinson Crusoe ji poprvé objevil růst na velbloudech. Tato rostlina vylučuje Coca Colu a nejvíce jí chutná maso. Mezi nejlepší druhy masa patří mladé paní učitelky - ty staré už jsou prošlé, tak si je nechává na horší časy. Mezi její pochoutky patří také učitelé a ředitelé. Svou kořist láká na svou dobrou voňavou moč Coca Colu. Pak své kořisti ukousne hlavu a nakonec si ji celou sní, ale masožravé rostlině nechutnají vlasy, tak je vždy vyplivne a napije se svojí voňavé močí. Tato rostlina má pět hlav. Tři hlavy jsou šupinaté a dvě hladké jako skála, spí hlavou dolů a má velké zuby. Tato masožravá rostlina je moc užitečná, protože nám dává Coca Colu. Tato rostlina vydává zvuky „blbečku, blbečku“ stále dokola a když se napije, tak ze všech pěti hlav zvrací. Doma ji máme už tři roky. Jak tato rostlina byla ještě malá, dostala bradavky a od té doby má na bradě bradavice.

Kajoušek, Ivuška, Simik

Báseň

Ahoj! Máme tady pro vás báseň jménem Motýl, kterou složila Kristýna Londinová z 3. třídy. Tak si to užijte.

Lentilka, Zmrzka a Ouško

Motýl

*Motýl sedí na květině,
sladký nektar pije líně.*

*Živí se jím od malička,
učila ho prababička.*

*Bříško plné k prasknutí,
k létání ho donutí.*

*Aby nebyl kulička,
létá jako stíhačka.*

Ahojky! Šesté ročníky dostaly za úkol popsat spolužáka. Vybrali jsme dva (podle našeho názoru nejlepší) popisy a otiskli je. Jejich autoři jsou Ivana Beldová a Klára Matějčková. Nejsou moc dlouhé, ale doufáme, že se vám budou líbit. Tak jsou tady!

Popis mého kamaráda

Markéta Duží

Moje kamarádka má hnědé, středně dlouhé a husté vlasy, které většinou nosívá rozpuštěné. Její oči jsou zelené a veselé, ale jakmile ji něco naštve, jsou zamračené. Nos má trochu zakulacený, ale přesto nenápadný. Ústa má tenká a světlá. Brada není nijak zvláštní, jen je mírně zakulacená. Krk nemá ani jako žirafa, ani jako mravenec, prostě je tak akorát. Její obličej většinou zdobí šibalský smích. Většinou na sobě nosívá kalhoty a nějaká trička, ve kterých se cítí dobře. Je to človíček s veselou povahou, který se nebrání žádnému srandě.

Ivana Beldová

Barbora Kalousková

Je to normální holka střední postavy. Má nakrátko ostříhané vlasy a v uších nosívá kruhové náušnice. Oči jsou do modra. Pleť je béžová a kolem nosu ji zdobí pihy. Rty jsou někdy obohaceny leskem. Nosívala modrou nepromokavou bundu a džíny. Je to super kámoška, bez které bych si to tady ani nedokázala představit.

Klára Matějčková

Druháci napodobili Míčka Flíčka a ve dvou skupinách ztvárnili nesmyslné písničky. Tak se na ty naše malé školní skladatale podíváme.

Ouško

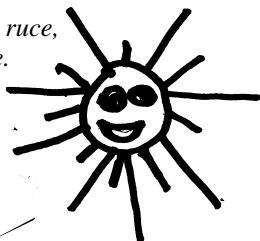
1.

*Sluníčko má mýdlo v ruce,
a přitom si myje ruce.*

*Vesele si povídá,
jak má rádo povídlá.*

*Míček radí klukovi,
ať pohádku dopoví*

*Kluk mu říká ne, ne, ne,
dovíš se to od vedle.*

2.

*Máma, táta jedou autem,
nechají se vozit autem.*

*Potkají tam medvědy,
kteří nic nevědí.*

*Jedná velká medvědice,
robila jim okenice.*

*A přitom se zranila,
protože šla gorila.*

*Gorila se ulekla,
a do lesa utekla.*

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Alexandr Veliký

Ve středu 16. 3. 2005 se druhý stupeň vypravil do kina. Dorazili jsme do kina v Klimkovicích. CineStar to sice není, ale je to aspoň levnější. Při zasednutí do dřevěných sedaček se na plátně objevil nadpis **Vítáme vás**. Polovina 2. stupně začala tleskat. Asi projektoru, který se jim zřejmě zalíbil. Už to začalo - bohužel pro nás s titulky. Filmem nás provázel jeden starší pán. Začalo to Alexandrovým dětstvím a mládím, zvláště nás zaujalo, že mu matka dala k hraní hada. Potom se jeho život začal komplikovat. Když mu bylo 18, tak byl tak krásný..., no - to teď nebudeme rozebírat. Hlavně se tam bojovalo. Když Alexandrovi bylo 33 let, umřel. Já jsem z něho ale byla zklamaná už v polovině filmu, protože políbil nějakého chlapa.

Ke konci jsme si vyměňovali rady co se tam doopravdy stalo, aby si paní učitelka Dlouhá myslela, že nás historie baví a zvedla nám naším zájmem průměr známek z dějepisu.

Ouško, Zmrzka a Lentilka

Perníková chaloupka

Dne 29. 3. 2005 se naše tělocvična opět změnila v divadelní sál, v němž se odehrála pohádka O perníkové chaloupce. V pohádce hráli tyto herci: Mařenka - Kristýna Chvostová, Jeníček - Jiří Chvostek, Dřevorubec - Honza Peterek, maminka - Zuzana Chvostková, Macecha - Tereza Chmelíčková, Ježibaba - Katka Chvostová, Ježdědek - Veronika Fukalová, lesní víly - Pavlínka Chvostová, Zuzana Chvostková, Ivana Dlouhá, Lucie Kolbová. Na této pohádce se nám líbilo, jak se do ní herci vžili a nestyděli se hrát jakoukoli roli. Tak si vezte třeba Verču Fukalovou - loni to byla taková krásná somálská princezna a letos takový odporný ježdědek. Nebo třeba Zuzka Chvostková se taky nebála pustit do dvou rolí najednou. Pokud jste pohádku zameškali a nebo jste byli nemocní, tak ji můžete vidět na Staroveských obecních slavnostech 14. května odpoledne.

Vajda

Apríl v 6. A

Jak už to tak chodívá, je dne 1. 4. apríl. Aspoň jednou v roce se můžou nacytat vyučující. Ve třídě 6. A se už nudné měnění třídy za jinou třídu obnovilo novým nápadem. Padlo mnoho návrhů. Až jeden se stal tím pravým. Loupežné přepadení, tak zněl nápad dvou nejmenovaných žákyň. Potřebovalo to ale ještě nějaký šmrnc. Chytré hlavy 6. A začaly tedy uvažovat. Bez nějakých kostýmů by se to taky neobešlo! Donesly se různé předměty, jako třeba sluneční brýle, šátek, košile, pásek, čepice a pistole (samozřejmě kulčickovka). Teď ještě kdo bude lupič a obětní beránek? Mozky zase pracovaly, je tu nový žák, a je tu talentovaný herec. Vzešlo z toho, že David Janečka (tedy já) bude únosce a nový žák Patrik Gelnar bude obětní beránek. Mě převlékli a nakázali mi, abych se schoval na chlapeckých záchodech. Musel jsem tam čekat tak dlouho, než přišla paní učitelka Janečková. Bylo to přesně načasované. Z dveří 6. A zazněla slova: „Good morning, Mrs. Janečková!“ Já vyšel ze záchodů, cestou jsem potkal ještě pár učitelů. Drasticky jsem vykopnul dveře a zavřel: „Všichni na zem a ruce za hlavu.“ Chvilka ticha na zadržování smíchu. „A ty, Gelnar, ty půjdeš se mnou!“ Vyšli jsme ze dveří a vyprskli jsme smíchy. Nakonec jsme vykopli dveře podruhé a řekli jsme „, APRÍL!“ To samé se opakovalo i ve výtvarce. Podle mne to byl nejpovedenější apríl v dějinách 6. A. Bez pomoci těchto žáků by se to ale neobešlo. Hráli: David Janečka, Patrik Gelnar. Režie: Barbora Kalousková a Lucie Sedláčková. Maskérna: Barbora Kalousková, Lucie Sedláčková a Klára Matějčková.

Tuleň

Beseda s Radkem Johnem

Ve čtvrtek 7. 4. jsme se vypravili do Ostravy na besedu s publicistou Radkem Johnem. Tohoto muže můžeme znát z televize z pořadu Na vlastní oči a z neúspěšného projektu Miliónový pár, který jsme mohli sledovat před časem v televizi. Beseda s panem Radkem měla název Křižovatky. Začalo to tím, že se nám představil - třeba že je novinář, vedoucí publicistiky na Nově, spisovatel (Memento, Drogy...) a scená-

rista. Jeho asi nejnámějšími filmy byly Sněženky a Machři, Bony a klid...

Takže přednáška směřovala k tématu drogy. Pan John nám povyprávěl, co to vlastně je a co to slovo droga obnáší. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých věcí. Nejvíce nás asi šokovalo to, do jakých extrémů jsou schopni feťáci jít. Píchat si drogy do penisu, do třísel a pod jazyk, tak to je ten největší humus, opravdu. Co jim to dává? A také chemičtí pavouci a halucinace, to je velmi zajímavé, ale z povídání Radka jde až mráz po zádech. Besídka se nám velmi líbila, protože jsme se dozvěděli k životu velmi důležité informace. Ale jednu výtku jsme k němu měli - na jednu otázku odpovídal až přehnaně dlouho, ale to k takovému tématu asi patří.

Ela

VÍTE ŽE...

Tentokrát pro vás mám chutnou specialitku! Myslím, že jste se už ze světa zajímavostí dozvěděli až až! Chtělo by to nějakou změnu, nemyslíte? A to už i proto, aby se nečetly jen drby, že? Možná si říkáte, co to bude za blbost, ale můžu vás ujistit, že tohle je opravdu velice zajímavé! Já vím, pořád to protahuju, ale... no, je to vlastní životopis ELIŠKY TYLEČKOVÉ!!! Ale samozřejmě taky jiných zajímavých osobností z naší redakce. Tak co na to říkáte? Super, co? Něco takového tu ještě nebylo, takže teď už vám můžu jen popřát příjemné odhalování Ely!

Těším se příště! Denouš

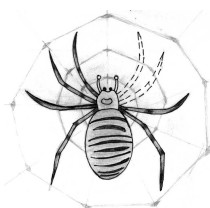
Na svět jsem se poprvé podívala 16. dubna v roce 1991. Na světlo mě přivedla mamka Blanka, která je ekonomka, a elektrikář taťka Milan. Ale mám i o tři roky starší sestru Kamilu, která studuje 2. rokem střední školu ve Frýdku-Místku. Můžete mě znát ze školního časopisu jako Elu, ze školy jako Elišku Tylečkovou, přezdívanou samicí, a ze sokolského hřiště jako kapitánku starších žaček s číslem 10 nebo 11.

Teď jsem asi 170 cm vysoká (vůbec žádná vyschlina) a mám konečně 14 let. Zajímám se hlavně o sport. Už dlouhou dobu hraji národní házenou a od minulého roku volejbal, no spíše českou plácanou. Jinak ráda chodím s kamarády ven, dívám se na televizi, hraji na počítači (no spíš chodím na internet), nerada čtu knížky a uklízím. Ráda poslouchám muziku všech druhů, ale nemusím disko. Už dlouhou dobu jsem rozhodnuta, na jakou střední školu se chci přihlásit. Je to stavebka v Ostravě. V budoucnu bych se chtěla zabývat stavebnictvím, ale nemyslím jako zedník a tak. Nejvíce bych chtěla navrhovat domy a pracovat s interiéry. Mým snem je přestěhovat se do Francie nebo Anglie, postavit tam hotel a hrát volejbal.

Narodila jsem se ve znamení berana, takže tvrdohlavá. Z mého charakteru bych vám mohla říct toto. Jsem legrační, inteligentní a upřímná. Někdy urážlivá, a dokonce i panovačná. Možná se nemusím všem líbit, ale i tak si myslím, že jsem kamarádká. Ve škole se učím dobře, zatím jsem měla samé jedničky (po sestře). Z předmětů mě nejvíce baví tělocvik, občanka, zeměpis, počítače, ale i výjimečně matematika. Nemám ráda chemii, fyziku a hlavně přírodopis, takže vše co souvisí s biologií a vědou.

To je tak asi vše, alespoň si o mně můžete udělat obrázek, nebo radši jen úsudek!

Měl bych vám o sobě něco napsat. Takže, jmenuji se David Janečka, ale v Dušanovi mě znáte jako Tuleně. Jsem tu už druhým rokem, ale teprve se tu ohřívám. Začínal jsem článkem Slepice. Ještě jsem se neproslovil, ale doufám, že to přijde. Jsem menší postavy, ale inteligenci mám rozrostlou docela dost. Je mi 11 let, jsem cílevědomý, lakomý tak, že když vidím peníze, tak jsem schopný uchránit i padesátník. Nevím co si počnu, jak už nebudou. Rád poradím každému, ale ode mne to nikdo nechce. Mám blondáté vlasy, kdyby to někoho zajímalo. Moje

další vlastnosti: Neústupný, kamarádký, proslaný a to je asi všechno. Mám rád hranolky, kuřecí řízek, špagety a nejvíce pizzu se sýrem a anglickou slaninou. Moje zájmy: Hraju rád fotbal, vybíjenou a všelijaké sporty, kde se dá faulovat.

Teď vám o sobě něco řeknu já, Klára Hranická. Narodila jsem se 25. března 1991 v Ostravě-Vítkovicích. Do mateřské školky ve Staré Vsi jsem chodila od dvou a půl let, od 1. září 1997 jsem nastoupila jako šestiletá holčička do 1. A třídy Základní školy Stará Ves n. O. a v druhém pololetí jsem přešla z 1. A do 1. B. Začátkem 2. třídy jsem nastoupila na Základní školu Horymírovu v Ostravě-Zábřehu, na které se vyučuje alternativně v programu Začít spolu. Tento projekt se vyznačuje hlavně tím, že děti nemají pevný rozvrh hodin, pracují v centrech aktivit a jsou hodnoceny slovně. Pravidelně jsem školu reprezentovala v obvodním kole recitační soutěže. Na 1. stupni jsem měla vždy vyznamenání. Od 6. třídy opět navštěvuji staroveskou základní školu a doposud se mi daří prospívat s vyznamenáním. Také zde se ráda účastním různých soutěží: recitační soutěže, pěvecké soutěže Loutnička, běžeckých závodů a podobně. V recitační soutěži se mi každým rokem podařilo postoupit do okresního kola ve Frýdku Místku.

Protože jsem už jako malá byla sportovně nabitá dítě, tak mě rodiče ve čtyřech letech přihlásili do gymnastiky. V 1. třídě mě kamarádka přemluvila, abych se začala věnovat tanci v klubu Akcent Ostrava. Postupně jsem se dostala z přípravy až do tanečního klubu, se kterým jsem už procestovala mnoho měst České republiky a také zemí Evropy. Mou taneční disciplínou je show dance a disko dance. Mým největším úspěchem bylo 1. místo na mistrovství světa. Od druhé třídy jsem také navštěvovala LŠU obor klavír. Pro nedostatek času jsem v páté třídě hrát přestala. Nyní mě začalava bavit i jízda na koni a péče o koně. Mezi mé celoroční koníčky patří v létě plavání, jízda na kolečkových bruslích, jízda na kole. V zimě to je lyžování.

CESTA ZEMNÍHO PLYNU Z MÍSTA NALEZIŠTĚ KE SPOTŘEBITELI

Zemní plyn je nejekologičtější palivo

Do České republiky byl nejdříve dodáván svítíplyn. Ten se získává z uhlí, karbonizací. To ale skončilo roku 1996, kdy se k nám začal dodávat zemní plyn. A proč právě zemní plyn? Není to bezdůvodně, je k tomu hned celá řada důvodů:

- Lze jej rychle a levně dopravit až k vám domů.
- Je dostupný 24 hodin denně po celý rok.
- Pokud používáte zemní plyn, nemusíte skladovat např. uhlí.
- Plynové spotřebiče jsou snadno ovladatelné.
- Je ekologický a pokud jej budeme využívat, pomáháme tak přírodě.

Kde se vlastně bere?

Otázkou čím budou topit další generace se zatím zabývat opravdu nemusíme. Zásob zemního plynu je tolik, že podle výpočtů by měl vystačit tak na dvě staletí. Na rozdíl od ropy plynu neubývá, ba naopak jej stále přibývá. Zemní plyn se získává pod pevninským dnem nebo pod dnem mořským. Jelikož se zemní plyn nejčastěji vyskytuje s ropou, je nazýván naftový zemní plyn. Nebo s uhlím, tedy karbonský zemní plyn. Teorie říká, že zřejmě vzniká při vzniku uhlí nebo ropy. Ovšem jsou i teorie, že vzniká chemickou reakcí. Nejčastěji se vyskytuje stlačený

v klenbách nad ložisky ropy. Odtud je společně s ropou těžen a na povrchu oddělen od ropy jako doprovodný zemní plyn. Karbonský plyn je z uhelných dolů odčerpáván, hrozí zde možnost výbuchu. Jsou však i ložiska, kde je pouze zemní plyn. Ložiska plynu jsou různě velká a mezi velikostmi ložisek jsou nemalé rozdíly. Největší ložiska tohoto ekologického paliva se nacházejí na Sibiři, v Íránu, v severní Africe, severní Americe a v Severním moři.

Doprava zemního plynu

Zemní plyn se nejčastěji přepravuje v plynovodech. Plynovody představují trubky z kvalitní oceli. Užívá se nízkotlaké a středotlaké potrubí o průměru 5-60 centimetrů. Tyto roury se vyrábějí z oceli nebo z plastické hmoty. Plyn v těchto dálkových plynovodech proudí pod tlakem 10 MPa, ale i větším. V podmořských plynovodech je tlak plynu větší, konkrétně 20 MPa. V určitých úsecích plynovodů jsou umístěny kompresové stanice, které obnovují stlačení. Pro rozvod plynu ve městě je tlak plynu snižován na 100-400 kPa. Pro uliční a domovní rozvod se tlak snižuje na 2 kPa.

Zemní plyn se může přepravovat také v podobě kapaliny. Za normálního atmosférického tlaku se zemní plyn zkapalní při -162°C . Také zmenší svůj objem, což se hodí při přepravě. Takto upravený plyn se přes moře přepraví v tankerech. Po přistání se přečerpá do cisteren nebo se opět přemění na plyn.

Konec cesty a využití

Touto cestou se zemní plyn dostává až k nám, uživateli. To, že je plyn využíván více než uhlí, dokazuje celosvětová statistika. Zemní plyn se dá využít různým způsobem, proto několik z nich uvedu:

- Výroba tepla
- Ohřívání vody
- Výroba tepla, elektřiny, ale i chladu
- Plynová klimatizace

- ♥ Honza Zemánek se beznadějně zamiloval do Valerie Šlégrové. *Tip pro Honzu: Jsi si opravdu jistý, že tě Dominik nepředběhl?*
- ♥ Do druhé třídy má přijít nová holka. *Náš názor: Kdo ví, jestli tam na ni zbyl ještě nějaký kluk.*
- ♥ Regina ze 3. třídy se zakoukala do Honzy Heliase. *Tip pro zamilované: Měli jste se přihlásit do Milionového páru.*
- ♥ Pavel Onderka opatrně okukuje osamělé opičky, ale nejvíc se mu líbí Tereza Měkynová. *Tip pro Pavla: Aby ti nevypadly oči z důlků.*
- ♥ Robin Onderka voní jako by používal kolínskou z Havajských ostrovů. *Tip pro Robina: Chtělo by to změnit značku.*

- ♥ Eliška Tylečková se na LVK zamilovala do spanilého vlekaře. *Vzkaz pro Elu: Kdyby tě viděl v sukni tak bůh ví co by se stalo.*
- ♥ Eva Strnadlová si při její momentální nemoci připomíná školní výlet, na kterém se pošavlila u lachtanů.
- ♥ Denča Materová se nemůže rozhodnout mezi svými nápadníky, a proto zvolila neutrální volbu - koně. *Tip pro Denču: S klukem je to lepší, vzkazuje Klára.*
- ♥ Nikola Zlomková má nového koníčka - dolízáni za klukama. Pro informátora: Že bys žáril (a)?
- ♥ Starší žáci se zúčastnili MČR v házené v českém městě Žatec. Bohužel nedosáhli na vysněnou první příčku! A příčina? Že by zase ta kofola?
- ♥ Marcela Paličková a Denisa Dietlová se promenádují po škole jako princezny. Vzkaz pro ně: Do princezen máte daleko!

Anonymní redaktoři!

ŠKOLNÍ REKORDY

Mám tady pro vás novou rubriku - Školní rekordy. Kde se předvedete vy. Bude to fungovat takto: Vy nám napíšete, čím jste výjimeční, a my si to přijdeme o některé přestávce ověřit. Může to být tělesný rekord, může to být sběratelský výkon atd. Na konci roku vybereme nejlepší rekordy. Ty budou oceněny sladkou dobrotou a ty úplně extra odměníme hodnotnou odměnou.

A tak pište, pište a pište. Už tu máme jeden názorný výkon. Eliška Tylečková sbírá nepoužitě stravenky ze školní jídelny, a to už od 4. třídy. Zkuste si tipnout, kolik jich má! Má jich přes 900. Je to úžasné, nemyslíte? No, sice paní Šindelová z ní radost asi nemá. Takže pište!

Uoško

ZE SVĚTA

Ahojky! Hlásí se vám Maki a Ivik s novou rubrikou Ze světa! V každém čísle našeho vašeho skvělého časáku vám předvedeme něco nového. A dnes je to ze světa značky... TADADADÁ! Ze značky Diddl a Me to you. TUTUTUTÚ! Začínáme!

Proč zrovna Diddl a Me to you?

1. Výrobky této značky jsou strašně roztomilé!
2. Jsou k dostání ve všech větších obchodech a také na benzínkách (bohužel ne na naší).
3. Je to prostě bomba! Bumšakalakalaká!

A co to vlastně je?

Diddl a Me to you jsou drahé světové výrobky v podobě medvídků, myšek, zajíčků

atd. Vyrábí se toho hodně! Jako například hrníčky, tužky, různé přívěsky, blahopřání, plyšáci, figurky, peněženky... Ovšem jedna závada tu je... A to, že jsou velmi dražííí. Nejlevnější produkty jsou za 16, 19, 7, 36, 50... korun českých. Spolu s Ivikem jsme vybrali hit měsíce duben. Za Diddl je to přívěšek ovečky Wolyvel. A z Me to you přívěšek na krk, který se dá rozpojit a spojit. Určitě to znáte - je pro nej-kamarády, pro zamilované páry... A teď se dostáváme k historii. Nejprve vám řekneme něco o Diddl. A tady to je!

Značka Diddl se zrodila v Německu 24. srpna roku 1990 v pracovně Thomase Goletz. Jeho první kolekce pohlednic vyslaných do různých obchodů a výroben, se ujala tak brzo, že v krátké době bylo vyrobeno 13 nových vzorů poštovních známek s podobiznou myšky. Plno Diddl fanoušků, těch nejmladších i trochu těch starších, přibývalo a přibývalo. Kolekce poštovních známek, různých velikostí, měla velký úspěch, a proto se brzy postavička myšky objevila na sešitech i na sešitech ve tvrdých deskách, hrníčkách, tužkách a na mnoha, mnoha dalších výrobcích.

1. května roku 1991 přibyla k myšákoví Diddl jeho milovaná Diddlina a 13. srpna 1998 také nejlepší přítel myšáka medvídek Pimboli, ptáček Ackaturbo i červík Merksmir. A tady máte něco o dalších postavičkách z Diddl:

WOLLYWEL je černá ovečka, která pořád padá do trapasů. Trampoty jsou její specialita. Myšák a myška se o ni starají, ale i tak si najde vždy důvod k pláči. Už je taková. Ale všichni ji mají rádi.

MIMIHOPS je malý a přítulný králíček. Jeho máma králičice a táta Lis ho trochu rozmazlili. Mimihops je nejsrdečnější přítelkyně medvídky a je také nejmladší členkou celé skupinky Diddl.

ŽÁBY Friedl, Fratt a Fritt. Jsou to bratři, kteří vymýšlejí různé srandy a trampoty, ty se však obrátí, naštěstí, vždy proti nim. Tihle žabáci jsou opravdovým utrpením, ale bez nich by nebyla legrace.

VANILLIVI je malá ovečka štěstí. Vanilli vi je vždy radostná a optimisticky naladěna do světa, má pevnou vůli. Štěstí získává asi proto, že se žije výhradně čtyřlístky. POZOR!

Ta bílá měkká koule vlny přinese štěstí každému, kdo si ji pohladí.

GALUPY, koník z Galappogos, je nejrychlejším stvořením v krajině Sera. Je pořad plný energie i náklady do zábavy, všude je ho plno. Je chtivý poznávat svět, a tak pořad láká myšáka a myšku, aby šli na procházku poznávat nové věci. Největším přáním koníka Galupy je vystoupit v cirkusu.

A to je všechno z Diddl!

Čtěli jsme vám napsat i historii z Me to you, ale bohužel jsme ji nikde nenašli. Takže se s vámi loučíme a pápá.

Maki a Ivik

SPORT

Sport - a tentokrát o hokeji, abyste věděli, jak na tom byly VÍTKOVICE v play off!!! (Aneb vzpomínky na slavné dny)

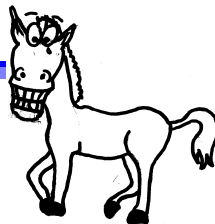
Takže ten, kdo se o hokej zajímá, by to měl vědět. Ale ten, kdo ne, ten by si tohle měl určitě přečíst. Vezmeme to z kraje. Vítkovice hrály s těžkým soupeřem, který si hodně věřil. Byla to Sparta. Jak můžete vědět, je velmi bohatým týmem, takže měla hodně výborných hráčů z NHL, zatímco Vítkovice mají pouze tři, a to jsou Pavel Kubina, Václav Varaďa a Marek Malík. Zatímco Sparta - prostě hvězda vedle hvězdy. No ale zpět k Vítkovicím. Hodně moc se snažily a také to šlo poznat: do zápasů vždycky vletěly jako čertíci a začaly Spartu válcovat. No a jak to vypadalo na zápasy? První zápas Vítkovice vyhrály, a ten druhý naopak prohrály. Potom už následovaly jenom výhry Vítkovic a postup do semifinále. No a Sparta sklopila uši a odešla do šaten jako ti poražení. A Vítkovice? Ty se radovaly ještě moc dlouho. A jenom tak mimochodem - Vítkovice v semifinále chytly Zlín, nad kterým v základní části vyhrály třikrát ze čtyř zápasů. Takže držte palečky jedině VÍTKOVICÍM a nezapomeňte si zajít někdy na hokej. A nezapomeňte teda fandit!

PS: V době vydání tohoto čísla už bohužel víme, že ...

Duha

VESELÁ STRÁNKA

Dobrý den všichni příznivci Dušanových zápisků. Připravili jsme si pro vás vtipy o škole a lékařství. Doufáme, že se vám budou líbit.

*Pan Kalianko si stě-
žuje u doktora, že neví,
co je s ním, na co sá-
hne, to zkaží. Doktor jej
pečlivě prohlédne a
konstatuje: „Je to jed-
noduché - chybí vám
jen dva důležité vitam-
ny - I a Q.“*

Venca a Čulda

*U lékaře: „Pane Kalianko, dou-
fám, že nepijete pivo na lačný
žaludek?“ - „Ne, pane doktore, já
si předtím vždy dám decku ru-
mu!“*

*Sedí učitel ve veřejné
knihovně a čte si. Najednou
vykřikne: „Zajímavé, úžas-
né!“ Žák se ho zeptá - co se
stalo? „Ale, věřil byste, že při
každém mém výdechu zemře
jeden člověk?“ Zajímavé,
odpoví žák, a zkusil jste
jinou zubní pastu?“*

*Přijdou tři výrostci k
řediteli základky do ředi-
telny a on se prvního
zeptá: "Co jsi dělal, že tu
jsi?"*

*První odpoví: „Kopal
jsem do houby.“ Ptá se
druhého: „Co jsi dělal
ty?“ Druhý odpoví:
„Házel jsem houbu z
okna.“ Ptá se třetího:
„Co jsi udělal ty?“ Ten
smutně odpoví: „Já jsem
Houba!“*

PŘEKLEPY - TENTOKRÁT Z 9. TŘÍD

Deváťáci - parta hic! Obdivuhodným způsobem se u nich spojují hluboké znalosti z dějin světových objevitelů a vynálezců s úžasným citem pro jazyk a obsah vět. Někdy mají na stejnou věc více odborných názorů a náhledů. O čem je řeč, to za chvíli poznáte na vlastní oči (pro jistotu jsme v závorkách zaznamenali správné odpovědi).

- ◆ Darwin zjistil mnoho věcí, vynalezl Darwinovou soustavu prvků. (*Periodickou soustavu prvků vynalezl ruský chemik Mendělejev.*)
- ◆ Darwin se zabýval revolucí, byl to ruský chemik. Zabýval se jevem. Jeho dílo je o přirozeném vzniku. (*Darwin byl anglický biolog. Zabýval se evolucí. A jinak tady někdo umí skládat věty.*)
- ◆ Verne napsal romány 1000 mil, někdo jiný si myslí 200 000 mil pod mořem, 6 neděl v balóně, Země na Měsíc. (*Verne napsal 20 000 mil pod mořem, Pět neděl v balóně, Ze Země na Měsíc.*)
- ◆ Bell byl francous. (*Bell byl Američan.*)
- ◆ Křižík - byl to chemik, vynalezl křižovatky. (*Křižík - byl to elektrotechnik a vynalezl obloukovou lampu.*)
- ◆ Nobel dostal Nobelovu cenu, vynalezl křižovku. (*Nobel vymyslel Nobelovu cenu a vynalezl dynamit - že by si cenu sám i udělil?)*

LÁMEJ SI HLAVU

Josef Sudek vyluští tento kris kros

Významný český fotograf 20. století Josef Sudek (1896-1976) původně pracoval jako knihařský dělník a až po návratu z 1. světové války, kde byl zraněn, se začal plně věnovat fotografii. Pracoval na objednávku - portréty a místopisné fotografie, ale věnoval se i vlastní tvorbě, v níž přední místo zaujímají fotografie vytvořené při ... (tajenka). Většina jeho prací vyšla souborně v několika knihách, 284 snímků

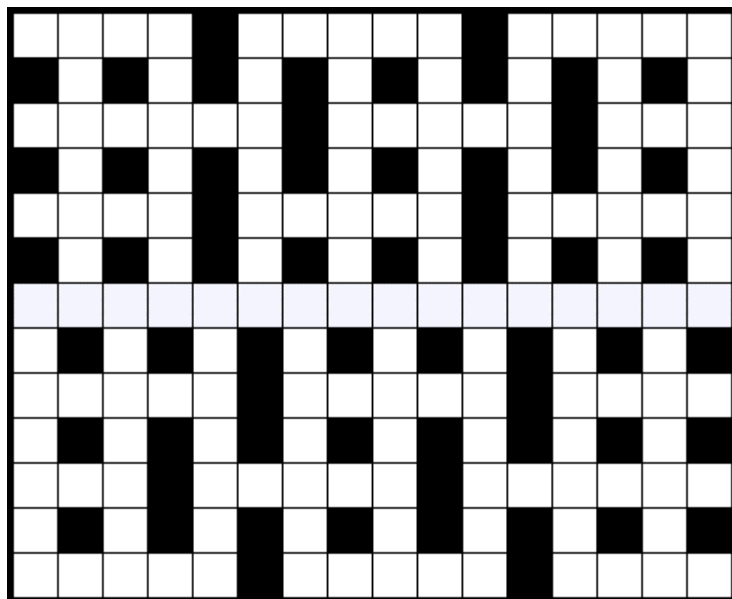
bylo sjednoceno v titulu Praha panoramatická.

Novinka - vyluští si poprvé kris kros. Tady máš návod!

Kris kros se luští tak, že se najde nejdelší prázdný souvislý sloupec nebo řádek. Najdeme slovo, které počtem písmen odpovídá počtu volných políček. Tento vyhledaný výraz vepíšeme do volných políček. Je-li pro prázdný počet okének více slov-

ných výrazů o stejném počtu písmen, je nutno napřed zjistit, které písmeno tam správně patří.

To zjistíme tak, že buď první nebo poslední písmeno již vepsaného slovného výrazu musí navazovat na nově vyhledaný slovní výraz o správném počtu písmen. Např. když je první písmeno v prvním sloupci a tak vyhledáme vhodné slovo s vhodným počtem písmen a začínající na A. Stejným postupem to děláme pořád dokolečka, až to vyluštíme.

3
BĚS
ŘEČ

4
DUDY
KLAS
SLIB
STÍN

5
ESTÉT
KLAUN
KVALT
MĚRKA

PADÁK
POSYP
PULCI
RYSKA
SONAR
VÝVOD
6
AMATÉR
OBNOVA

7
BUTANOL
EVROPAN
DOBYTEK
HONIČKA

HRAVOST
JISTINA
KOSATKA
LOMÍTKO
NADÁVKA
ODDENEK
PAROVOD
PORADCE
POSTŘÍK
PŘADENO
SAMOVAZ
UPRCHLÍK

16
TAJENKA

OSMISMĚRKA

Vůz typu D byl prvním čtyřválcovým automobilem firmy Laurin a Klement, ta ho však nepojala do výrobního programu. Podle záznamu v podnikovém archívu byl vyroben jen ... (Tajenka)... tohoto typu a není o něm zmínka ani v podrobné tovární kronice. Vůz o hmotnosti 750 kg dosahoval nejvyšší rychlosti 60 km/h.

ARGENTINA, AUTO, BANKOVKA, CUKŘENKA, DOMORODEC, DROB, DUHA, DVOJSTUP, HOUKAČKA, IDEOLOGIE, INTERVENCE, IZRAELEC, JAPONŠTINA, JEDNIČKA, KATEDRÁLA, LAKÝRNÍK, MANIT, NÁLEDÍ, NAVIGÁTOR, NEAPOL, NITRO, OBCHODNICE, PLUKOVNÍK, POPEL, PRŮVODKA, PŘEZDÍVKA, SPRAŠ, SÝKORA, TISKÁRNA, TKADLEC, TKÁŇ, TLAK, TULIPÁN, VDĚČNOST, VEJCE, ZÓNA, ZRCADLO.

S R P T V E J C E D O R O M O D H J
 Ý O I R K A T E D R Á L A U T O C A
 K T O N Ů A J Í D V O J S T U P E P
 O Á B E T V D Ě Č N O S T K L T L O
 R G C H I D E O L O G I E A U I E E N
 A I O Ň L U R D E D L Č K S P R A Š
 I V D Á B N H V K C K O K O Á Ý R T
 B A N K O V K A E A V Á P A N Ó Z I
 K N I T R O U K Í N R Ý K A L T I N
 Z R C A D L O S Í N C U K Ř E N K A
 P Ř E Z D Í V K A R G E N T I N A M

Výhercem z minulého čísla se stává Karolína Londinová z 6. B. Správné znění osmisměrky je: Olšovec bázlivý.

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Uzávěrka příštího čísla 6. května 2005. Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy.